

KEŞİFLERLE DÜNYA TARİHİ

DOKTOR DINOZOR'la Paraya Yolculuk

NURLAN NAZLI KAYA

ÇİZER: ARİFE ŞEYMA GÖK

TEMBELLER İÇİN

» HAYAT «

» » BAZEN

Dino ve en yakın arkadaşı Bahadır, o gün okuldan çıkmış eve doğru ilerliyorlardı. Bir yandan da bazı önemli konularla ilgili sohbet ediyorlardı. Örneğin şu sırt çantaları... Aman Allahım onlar ne kadar da ağırdılar. Dino sanki sırtında koca bir taş taşıyordu. Evet bizim tatlı Dino'cuk sırt çantasından artık sıkılmıştı. Doktor Dinozor da, Dino'yu bu konuda defalarca uyarıyordu zaten: **"Dino çantana gereksiz şeyler koyuyorsun sürekli"** diyordu. "O yüzden bu kadar ağır bu çanta." Dino, Doktor Dinozor'un bu sözleri hatırladı. Ama yine de okul çantasına bir sürü şey koymaya devam ediyordu hep.

- Ne yapabilirim ki. Hepsi lazım oluyor ama dedi Dino. Belki öğretmen resim yaptırır diye resim defterimi koyuyorum her gün. Müzik defterim de pek güzel. Onu da her gün koymak istiyorum. Ah 36'lı boya kalemlerim... Onlar olmadan şuradan şuraya gitmem. Eee cetvel takımım... Türkçe defterim...86 parça yemek takımım... Ay o yanlış oldu... Pardon...

- Evet dedi Bahadır. Ama keşke okul çantaları hiç olmasa...

- Bir de ödevler dedi Dino. Ödevler de olmasa hayat pek eğlenceli olurdu.

- Aslında dedi Bahadır. Keşke evden hiç çıkmasak. Sürekli dinlensek. Uyumak çok güzel bir şey...

Dino başını salladı. Konuşa konuşa yürümeye devam ettiler. Her şey her zamanki gibi çok normaldi. Manav Amca'nın olduğu köşeden döndüler. Bir süre daha gittiler. **Veeeeee- ee birdenbire ah o da neeeeeeee?** Bahadır ve Dino birbirlerine korku içinde baktılar. Çünkü şu an tam karşılarına sevimliler çetesi çıkmıştı. Bu çete okulun en

gürültücü çocuklarından oluşurdu. Okul çıkışı evlerine giden çocukların önlerini keser, onlardan tüm paralarını isterlerdi. Paralarını vermeyen çocuklara ise bağırırlar, onları biraz korkuturlardı.

- Eyvah dedi dino. Eyvah kanka ne yapacağız şimdi.

- En iyisi kaçmak dedi Bahadır. Bence onları görmemiş gibi yapıp şuradan kaçalım.

Hımm bu fikir Dino'ya da aşırı mantıklı geldi. İki kanka havaya bakar gibi yaparak arkalarını döndüler. Ama sevimliler çetesi onları çoktan farketmiştiler bile. Galiba artık bu çeteden kaçış yoktu. Çetenin lideri olan Kerem, kankalara seslendi:

- Hoppooo, seni küçük dino ve tembel Bahadır sizi gördük. Durun.

Dino ve Bahadır o an artık kaçamayacaklarını anladılar. Mecburen oldukları yerde durup sevimlilerin yanlarına gelmesini beklediler. Bu arada sevimliler çetesinin çocukları şu şekilde bağıyorlardı: **"Para mı Bağırma mı? Para mı bağırma mı?"**

- Bence bağırmayı seçelim dedi Bahadır. Hem paralarımızla kendimize dondurma alacaktık.

- Ayyy olmazzzz diye itiraz etti Dino. Ben bağırmalardan çok korkarım.

SONRA NELER
→ OLDU BİR →
→ BAKALIM

"Para, para, para. Para, para, para.
Varlığı bir dert yokluğu yara. Lala lala
lala, Lala, lala lala.. Lalalalalal lalalalala-
lal!"

Doktor Dinozor'un balkonunda öten minik gü-
vercin, neşe içinde bu şarkıyı söylüyordu. Ama az
sonra bu neşeli şarkı ağlama sesleriyle bölünüver-
di. Evin içinden bazı sesler geliyordu. Bu sesler
tabi ki Dino'ya aitti.

- Anneciğimmm, Doktor Dinozor
Bey Amcacığımmmmmmm, komşular,
alt kattaki bakkal amca, arkadaşım
Erdem'in babası, büyükannesi koşun
da koşun.

Aman da aman. Aman da amannnnnn

Doktor Dinozor sesleri duyar duymaz çalışma masasından kalktı. Dino'nun sesi salondan geliyordu. O da salona doğru koştu. Doktor, salona vardığında bir de ne görsün: Dino ve sıra arkadaşı Bahadır okul çantalarını çıkarmadan ayakta duruyorlardı. Bir yandan da hüngür hüngür ağlıyorlardı.

Doktor dinozor telaşla onların yanlarına ilerledi. Oldukça şaşırmıştı. Neler oluyordu? Dino ve Bahadır neden ağlıyorlardı?

- Ne oldu Dinocuk hemen söyle dedi doktor dinozor telaş içinde...

Dinoysa arkadaşı Bahadır'la ağlamaya devam ediyordu. Bu şekilde bir süre konuşmadan ağlamaya sürdürdü. Doktor dinozor iyice endişelendi. Ve onları sakinleştirmek için uğraşmaya başladı. Az sonra Dinocuk hıçkırıklar arasında konuşuverdi:

- Ühüüüüü ühüüüüü. doktor dinozor bey amcacım ayıyy. Aman amcacım, canım amcacım ne oldu biliyor musun?

Dino tam her şeyi anlatacaktı ki Bahadır, ondan önce atladı söze. Ve anlatmaya başladı:

- Sevimliler çetesi tüm paramızı aldı doktor dinozor bey amca. Bahadır bunu söylerken bir yandan da ceplerini gösteriyordu. İki cebi de bomboştu.

- Ne, kim, çete mi dedi doktor dinozor. Ne çetesiymiş bu?

- Evet dedi Dino. Sevimliler Çetesi. Dördüncü sınıfa gidiyorlar onlar. Şey, üçüncü sınıfları da pek sevmiyorlar.

- Eeee

- İşte Biz, bahadırla okuldan çıkmış eve geliyorduk. Bir baktık hop sevimliler çetesi bize doğru geliyor. Biz onları görünce yolumuzu değiştirmek istedik ama olmadı. Bizi yakaladılar. Ve “para mı bağırma mı” diye sordular. Eğer onlara paramızı vermezsek bize bağıracaklardı. Biz de cebimizdeki bütün parayı çıkartıp onlara verdik.

- Hay Allah dedi doktor dinozor. Dino gözyaşları içinde konuşmaya devam etti:

- Ay doktor dinozor amcacım ben bağırma seslerinden pek korkarım.